

ВИВЧЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ УЧНІВ

Піддубна Оксана Михайлівна

завідувач кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання,
кандидат педагогічних наук, доцент,
Житомирського державного університету імені Івана Франка

Толок Яна Петрівна

студентка
Житомирського державного університету імені Івана Франка

Проблема розвитку креативності, як здатності до творчості, набуває сьогодні значущості та актуальності, тому що є важливою складовою якістю особистості. У складні соціально-економічні періоди розвитку суспільства особливої уваги набуває розвиток креативної особистості, здатної вивести суспільство на новий діалектичний етап розвитку. Одним з пріоритетних напрямків вдосконалення системи освіти в нашій країні повинна стати активізація творчого потенціалу учнів, створення умов для розвитку креативності кожної особистості.

Відмінну рису креативного напрямку в освіті ми бачимо в зміні ціннісних орієнтацій, в установці на рефлексивно-творче освоєння нових знань і продуктивне їх використання в процесі самоактуалізації.

Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив встановити, що проблема розвитку креативності учнів, зокрема їх творчого мислення, порушується широким колом дослідників: Л. Евдокімовой, І. Казуніной, Т. Орловой і ін.

Найважливішим засобом розвитку креативності учнів є художньо-естетична освіта як процес оволодіння і засвоєння людиною художньої культури свого народу і людства.

Шляхи та засоби розвитку творчого потенціалу учнів у процесі вивчення мистецьких дисциплін досліджували А. Бондарева, В. Зінченко, Є. Шорохов. Методика формування творчих здібностей учнів розглядається в роботах М. Стась.

Однак аналіз наукової літератури дозволив прийти до висновку, що проблема розвитку креативності учнів засобами художньої культури виявилася мало вивченою. Дана обставина робить її актуальною з точки зору потреб педагогічної науки і практики.

Прояв здібностей особистості був би неможливий без забезпечення емоційного фону. Забезпечити цей емоційний фон самореалізації особистості і покликаний художній інтерес як основний компонент внутрішньої мотиваційної учнів. Але потрібно враховувати, що база внутрішньої мотивації особистості – саме художні інтереси мають креативну природу, оскільки є мотиваційною основою самореалізації особистості учня [2, с. 210].

Креативність (від лат. *Creatus* – творчість, творче ставлення) – це розумовий процес, який зумовлює виникнення нових ідей, концепцій або нових асоціацій, зв'язків із вже існуючих ідей або концепцій [1]. Узагальнено можна визначити креативність як здатність до творчості. Відповідно креативність є виразом унікальності особистості.

Креативність має дві складові: творчий потенціал (потенційний аспект) і творчу активність, як реалізацію творчого потенціалу (актуальний аспект). Творчий потенціал особистості ми розглядаємо з позицій емоційної та інтелектуальної сфери [2, с. 212].

Креативність ми умовно розділяємо на творчий потенціал (потенційний аспект) і творчу активність, як реалізацію творчого потенціалу (актуальний аспект). Розглянемо дані параметри розвитку художніх інтересів і креативності особистості. Емоційна сфера творчого потенціалу містить: здатність одержувати позитивні емоції, як від результатів, так і від самого процесу творчості; здатність зберігати позитивний емоційний фон незалежно від результатів діяльності і певною мірою від її тривалості [3, с. 62].

Позитивне ставлення до художньо-естетичної культури як особливо значущої сфери людської діяльності, необхідне для розвитку суспільства, що передбачає:

- ✓ безупинне оновлення програмно-методичного забезпечення, змісту, форм і методів художньої освіти;
- ✓ посилення ролі освітньої галузі «Мистецтво»;
- ✓ видання нових підручників, навчальних посібників, монографій художньої культури.

Розвиток креативності учнів можливий, якщо:

- ✓ цілеспрямовано розвивати невербальне і вербальне творче мислення учнів засобами художньої культури;
- ✓ збільшувати кількість видів художньо-творчої діяльності.

Теоретична і практична значимість вивчення художньої культури як засобу розвитку креативності учнів полягає в теоретичному удосконаленні курсу художньої культури, спрямованого на самовираження учнів, самореалізацію внутрішнього потенціалу особистості та може бути використана при організації процесу навчання учнів в професійній підготовці і діяльності вчителів.

Список літератури:

1. Педагогічний словник / [за редакцією дійсного члена АПН України М. Д. Ярмаченка]. – К. : Педагогічна дамка, 2001. – 514 с.
2. Піддубна О.М. Розвиток креативного мислення студентів у процесі вивчення дисциплін «Малюнок» і «Живопис» / Підготовка фахівців у контексті становлення Нової української школи / за заг. редакцією В.Є. Литнєва, Н.Є. Колесник, Т.В. Завязун – Житомир: ФОП «Н.М. Левковець», 2018 – У 2-х ч. – Ч II. – С. 208 – 217.
3. Піддубна О.М., Шмельова Т.В. Формування мистецької культури школярів за допомогою творів живопису // Сучасна українська освіта: стратегії та технології навчання молоді і дорослих : зб. наук. праць VI Міжнар. наук.-прак. інтернет-конф., 27 лютого 2019.: [наук. ред. О.І. Шапран; уклад.: Ю.П. Шапран, Н.П. Онищенко]. Переяслав-Хмельницький, (Київ. Обл.): ФОП

Домбровська Я.М., 2019. – С. 59-64

4. Тлумачний словник сучасної української мови : Близько 50 000 сл. / [уклад. І. М. Забіяка]. – К. : Арій, 2007. – 512 с.

Тематика: Економічні науки

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ

Пізняк Д.Ю.

Логвін А.О.

Харченко Ю.В.

Сумський національний аграрний університет; студенти

Трансформаційні зміни, що тривалий час відбуваються в економіці України, її структурна перебудова та інтеграція у світовий економічний простір неможливі без іноземних інвестицій, залучення яких у різних формах сприяє становленню і зміцненню національної економіки. У цьому контексті вагомим місце займають різні форми спільного підприємництва, за посередництва яких іноземний капітал бере участь в економічному розвитку України. Найбільш поширеною формою функціонування іноземного капіталу на території України, як однієї із форм господарювання за нових умов, що дає змогу залучити іноземний капітал в економіку, є спільні підприємства, або підприємства з іноземними інвестиціями.

У міжнародній економічній теорії спільні підприємства виділяють як один із найбільш розвинутих видів спільної підприємницької діяльності, характерними особливостями якого є: наявність згоди про довготермінові цілі співробітництва; об'єднання сторонами активів; оцінка об'єднаних активів як капіталовкладень обох сторін; реалізація погоджених завдань через самостійні